

Judith Ann Reisman je u Hrvatskoj dobila publiciteta više nego što zaslužuje, kako u domovini, tako i bilo gdje na svijetu. A svaki je publicitet dobar, ili, kako bi rekao Oscar Wilde, "Od lošeg publiciteta gori je samo nikakav publicitet".

I prije nego je je gospođa došla, u Hrvatskoj obično "pospani" i pomalo lijeni liberalni aktivisti skočili su na sve četiri čim se shvatilo tko to dolazi na poziv opskurne udruge Vigilari, za koju se nije čulo ni u raspravama o tri puta 45 minuta godišnje u dijelu zdravstvenog odgoja.

TEZE NEMAJU NI MINIMALAN RIGOROZ UTEMELJENOSTI

Najprije se doznalo kako će govoriti u Saboru na poziv HDZ-a.  est građanskih udruga, koja je spojila obične građanske inicijative s udrugama sekularnog, ali vjerskog predznaka, oglasilo se otvorenim pismom predsjedniku Sabora Josipu Leki da ne dopusti obraćanje saborskim zastupnicima u predavanju koje je formalno organizirala Hrvatska demokratska zajednica. Zamjeraju joj kako davnim doktoratom iz komunikologije i nijednim objavljenim znanstvenim radom te temom koja joj ni na jedan naćin nije struka zapravo samo promovira neutemljene pseudoznanstvene ideje. Da je, dakle, rijeć o goloj propagandi, a da ta razina šteti dignitetu parlamenta.

Bio je to propagandni okidać koji je izazvao nesrazmjerno zanimanje za mnogo toga:  to ta žena doista zastupa, je li istina da nijeće holokaust, kako odgovara na pitanja iz publike? Zbog toga su je studenti pozvali na tribinu Fakulteta politićkih znanosti. Poslije se pokazalo kako će održati i predavanje u školi narodnogg zdravlja "Andrija Štampar", održati konferenciju za novinare u Novinarskom domu, prikazati film temeljen na njenim knjigama u kinu Europa, ukrstiti koplja argumenata na Filozofskom fakultetu zajedno sa sociologom, profesorom Aleksandrom  tulhoferom i - naravno – održati predavanje u Saboru.

I prije nego je išta prozborila, obje strane javnosti koje teško podnose jedna drugu su se nabrijale. Malo je vrijedilo što su se jedni prozivali njene opskurne teze koje nisu poduprte argumentima dovoljno dobrim kako bi bile objavljene u bilo kojem časopisu koji ima makar

minimalan rigoroz utemeljenosti, kad su je oni koji su je branili uglavnom govorili "o slobodi govora i izražavanja mišljenja".

KATOLIČKA INDOKTRINACIJA

Nije dobro prošla na Fakultetu političkih znanosti. U prepunoj dvorani bilo je nabrijanih navijača i jedne i druge strane. Gospođa je govorila o svojim poznatim tezama, da konzumiranje erotike i pornografije u mozgu luči tvar erototoksin, otrovni koktel tvari koji uništava mozak i stvara ovisnost o "prljavim" sadržajima. Ona se zauzima da erotsku literaturu treba izuzeti iz načela slobode govora te je treba zabranjivati otprilike kao duhanske proizvode.

Posebno se namjerila na rad i ostavštinu prvog modernog seksologa Alfreda Kinseya, optužujući američkog znanstvenika i njegov institut da su rezultatima svojih neetičkih istraživanja (samoga Kinseya optužuje da je bio pedofil i kako je iskaze pedofila uzimao zdravo za gotovo) nanijeli štetu Americi te se zbog toga ondje povećao kriminal i nasilje. Njezin zaključak je "bilo kakvo spominjanje kinsijevskog spolnog odgoja u školstvu neće se izvrnuti na dobro".

Na pitanja iz publike o utemeljenju takvih teza obično je odgovarala "ja sam došla do tog zaključka", a na neka je i odbijala odgovoriti. Neki nastupi iz publike i nisu bili osobito akademski, a još manje njeni komentari kao što je bio poznati "da je većina studenata pod utjecajem komunističke indoktrinacije". To nije mogao otpjeti dekan fakulteta Nenad Zakošek koji je rekao da se nitko u ovoj dvorani od studenata nije ni rodio u vrijeme komunista da bi bio indoktriniran, "a, ukoliko netko od njih i jest izložen nekoj indoktrinaciji, onda je to jedino katolička". Ovo posljednje mu je, očigledno, pobjeglo iz srdžbe što nije odgovarala na pitanja, a događaje je ocjenjivala s visoka - etiketama.

SERVIRALA OČIGLEDNO NEISTINITE PODATKE

Kasnije se pokazalo kako je pozvana da bi branila stavove iz pseudodokumentarnog filma Timothyja Tatea, britanskog novinara, snimatelja i redatelja koji se posvetio temama o štetnim posljedicama seksualne revolucije, kako u znanosti tako i u javnosti. Doduše, njegovi filmovi nisu izazivali nikakvo zanimanje televizijskih mreža, pa završavaju na YouTubeu, odakle je novinarka inozemnog programa Karolina Vidović Krišto iz montaže pod naslovom "The Kinsey

Syndrome" preuzela sve teze za svoju emisiju "pedofilij kao temelj spolnog odgoja?" - i zbog te samovoljne jednostranosti je suspendirana. Pokazalo se kako je Judith Reisman zapravo pozvana da brani autoricu koja je "pokrala" film napravljen na temelju njenih teza, umjesto da HTV-u pošalje račun za njegovo emitiranje.

I na konferenciji za novinare u HND-u izbio je incident između prepunog auditorija i Reismanove. Jedan pripadnik navodno Građansske akcije pokušao ju je omesti izvikivanjem parola pa je udaljen, ali je opći dojam iz HND-a bio - da sve nije bilo vrijedno takvih napetosti.

U međuvremenu je posjetila zagrebačkog rabina zajednice Bet Israel Kotela DaDona koji je rekao kako je zadovoljan razgovorom s njom budući da se izjasnila kako "ne niječe holokaust". Međutim, njegova mu je sugovornica servirala očigledno neistinite podatke o tome da je u Njemačkoj u vrijeme uspona nacizma bilo 2,5 milijuna homoseksualaca, a tek 700.000 Židova, a da je u nacističkim logorima "pobijeno samo 6000 homoseksualaca, što govori o tome da je nacistički režim zapravo potakla homoseksualna zajednica".

DOBRO JE DOŠLA I UVOZNA IDEOLOGIJA

Zanimljivo je da u nekim javnim izjavama Judith Reisman govori kako joj je veći dio obitelji pobijen u Auschwitzu, dok u vlastitom životopisu "Journey — A Personal Odyssey to the Truth" tvrdi kako se njena "vrlo široka obitelj nastanila u New Jerseyu" i da "pamti savršeno postavljene obiteljske večere s četrdesetak odraslih članova i na desetke razdragane djece".

Ružno je djelovalo neuspjelo prikazivanje filma Timothyja Tatea u kinu Europa koje se nije moglo održati "iz tehničkih razloga", a publika je odbila gledati ga na kinoplatnu s YouTubea. Potom su, u pokušaju održavanja tribine, "poslušnost otkazali mikrofoni i pojačala".

Panel s Aleksandrom Štulhoferom na Filozofskom fakultetu otkazao je dekan jer je u najvećoj dvorani bilo previše ljudi, a nitko je nije htio napustiti kako bi on započeo.

Zanimljiva je činjenica kako Judith Reisman svoje ideje objavljuje u na opskurnom webu WorldNetDaily koji propagira najvulgarnije ideje pokreta Tea Party, bavi se isključivo

komentiranjem, a ne i donošenjem vijesti ili istraživanjem. Objavljuje i u magazinu Salvo u nakladi Družbe svetog Jakova. Njen je glavni knjižni izdavač (objavila je pet ukoričenih djela) opskurni Huntington House kojemu su glavni autori s temama poput "otkrivanja sotonističkih poruka otkrivenih u popularnoj glazbi izvedenoj unatrag".

Svojim nebuloznim tezama Judith Reisman uspjela je posvađati mnoge i izazvati uzbuđenje koje nije nimalo seksualno - gnjev. Usto i izostanak bilo kakve racionalne rasprave. Mišljenja smo kako bi bilo mnogo produktivnije, da je umjesto srdžbe i agresivnosti na sve strane, kad je već izostala svaka smirena i razumna rasprava, umjesto toga izazvala seksualno uzbuđenje.

Judith Reisman je fenomen u širem kontekstu: agresivnom napadu katoličkog klera i udruga koje isturaju na bilo kakvo povećanje sekularizma u državi i društvu. S obzirom da najveća oporbena stranka među svojim članovima nije našla nikakvu koherentnu ideologiju niti ideologa, dobro joj je došla i uvozna, ma koliko bila samo propovjedačka i nesklona raspravi. Otprilike, kao kad bi se u njedrima te stranke nekako mogao naći kandidat za gradonačelnika Zagreba, ali ni to nekako baš ne ide.